

İçimdeki Asosyal Aromaya

— Tolga Baş · 27 Mayıs 2013

Ses

Nereye sürüklüyorsun beni böyle
Terbiyesiz bir lütufla cezalandırır gibi

Kırık kaldırım taşlarına uzanan kelimelerle
Uykusuz ve sefil bir gün batımının cazibesine
Hayır diyemeyeceğimi mi öğretti sana anlarım
Ve dönemeyeceğimi mi bir döneğ gibi
İnançlarımın duvarına yaslanarak
Ağlayamayacağımı mı, bu benlik kimin?

Kelebeklerin kanat seslerine odaklanan ruhum
Yarım yamalak nefes alan
Zehirli bir dervişe dönüştüğünde
Kim tebessüm edecek
Hangi canlı renklerle öldüreceksin dilsizliğimi

Anlatacak mısın tekrardan bir çocukluk
Nasıl baştan çıkarılır
Hayat denilen karaborsaya düşmüş zaman diliminde
Çocukça

Ses

Nereye gömeceksin benim içimi
Daha duyurmadan aşk doyumsuzluğuna
Ben doydum defalarca / diyemediğim için mi?
Kiminle barınacağım yalnızlığıma
Bu çığlıksı koku
Zifiri dudakları arzulamaktan vazgeçtiğime
İnanmadığın için mi?

Leş gibi kokmaktan korktuğumu mu düşünüyorsun
Hiç mi tanımadın
Dokunmayı öğrendiğim o ilk andan beri
Sevişmelerimde ki incinmişliği

Arınmış bir pusula olmayı kim istemezdi ki

Bana ait olarak kalacak

Bana ait yanılgılar gibi susacak mısın şimdi

Nerede vazgeçeceksin aşk teşebbüslerinden

Anlatacak mısın ruhuma

Nasıl kandırılır bir şeytanın şefkati . . .